

forekommer mig, at der ikke er noget særlig utiltalende eller urigtigt heri. Den Erstatning, der ydes Tjenestemanden, hænger jo sammen med de Vilkaar, som han i det hele taget som Tjenestemand er traadt ind i, og jeg kan ikke se, at det kan gøre noget, at den Erstatning, der tilfalder ham, ikke nøjagtig falder sammen med, hvad Kommissionen maatte tilkende andre. Det Tilfælde, som det ærede 10de tingvalgte Medlem nævnte: at to Postbude under disse Omstændigheder kunde faa hver sit Erstatningsbeløb, vil nu vanskeligt kunne indtræde, da der jo her er Spørgsmaal om Folk, som staar i Tjenesteforhold til Banen; det skulde dog være Banetjenestemænd, der her var Tale om. Men hvis det er muligt at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, er jeg naturligvis villig til at drøfte det, og man kan da maaske præcisere Bestemmelserne noget mere.

Det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (S. Thomsen) syntes, det var uheldigt, naar der i Lovforslagets § 1 staar, at Banen skal erstatte Skaden, selv om den er hændelig, og han nævnte flere Eksempler paa, at det kunde være tvivlsomt, hvornaar en Skade er hændelig. Ja, men dette skal ikke afgøres ved Loven. Spørgsmaalet om, hvorvidt Erstatning skal gives eller ikke, er henvist til Afgørelse ved Domstolene, for hvilke dette Spørgsmaal kan indankes, hvis Kommissionen ikke erkender, at Erstatningpligt er indtraadt. Jeg tror ikke, at dette paa nogen Maade kan siges at være en uheldig Bestemmelse. Det er tværtimod en stærk Fremhæven af det Princip, som er nedlagt i Lovforslaget, og som det ærede 2det tingvalgte Medlem (Godskesen) glædede sig over var blevet accepteret.

Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ejsing) gjorde den Indvending mod § 4, at Bestemmelsen om, at der skal ydes Børn en Erstatning af mindst 200 Kr., ikke er i Overensstemmelse med § 3, hvor der staar, at man skal have Erstatning for det Tab, man lider. Jeg synes nu, det er meget sandsynligt, at disse Bestemmelser vil være i Overensstemmelse med hinanden. Jeg kan nemlig kun opfatte Bestemmelsen i § 4 som en Begrænsning af Hovedbestemmelsen i § 3. Det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at Hovedbestemmelsen gaar ud paa, at man skal have Erstatning for Tabet, men i § 4 siges det saa: Dog skal man for Tab af en Ægtefælle højst have 4 000 Kr. og paa samme Maade for Børns Vedkommende mindst 200 Kr. Det vil altsaa

sige, at man i alle Tilfælde vurderer Tabet af en Forsørger for et Barn til mindst 200 Kr. aarlig. Jeg synes derfor ikke, at der er nogen Uoverensstemmelse mellem de to Bestemmelser. Det ærede Medlem var ikke rigtig tilfreds med, at Erstatningssummerne er blevet forhøjet i Folketinget, og det ærede Medlem udtalte sig paa dette Punkt i Overensstemmelse med den Anskuelse, hans Parti i Folketinget har gjort gældende. Det forekommer imidlertid mig, at de Tal, som nu findes i Lovforslaget, er rigtigere under Hensyn til den Ændring i Opfattelsen, som har fundet Sted i tilsvarende Løve, f. Eks. Ulykkesforsikringsloven.

Dernæst gjorde det ærede Medlem en Indvending mod den Bestemmelse i § 4, som siger, at Erstatningen skal fastsættes af en Kommission paa 5 Medlemmer. Han mente, at denne Kommission var for snævert sammensat, og henledte bl. a. Opmærksomheden paa, at der ikke er nogen Repræsentant for de skadelidte. Jeg vil dog gerne fremhæve, at der jo ikke her er Tale om det, som man ellers forstaar ved en Kommission, men om en Domstol, bestaaende af flere Medlemmer, og der bør i en saadan Domstol ikke være Interesrepræsentanter, men udelukkende Personer med Indsigt i de Spørgsmaal, som kan komme til at foreligge. Hvis det ærede Medlem vil se Kommissionens Sammensætning under dette Synspunkt, tror jeg, han vil indrømme, at det er rigtigt. Det ærede Medlem var ogsaa imod, at Spørgsmaalet om Erstatningens Størrelse ikke kan indankes for Domstolene, og saa vidt jeg forstod det ærede 2det tingvalgte Medlem, mente ogsaa han, at i nogle Tilfælde maatte man ønske, at dette Spørgsmaal kunde indankes for Domstolene. (*Godskesen*: Naar det ikke gælder Folk, som har stillet sig i Kontraktforhold med Jernbanen). Naa, ja. Men paa dette Punkt maa jeg tage bestemt Afstand fra det ærede 6te Medlem for 5te Kreds. Jeg anser det for aldeles nødvendigt, at den Kommission, her er foreslaaet, faar den endelige Afgørelse af Sagen, saa at Spørgsmaalene ikke senere kan indankes for nogen Domstol. Det vilde efter min Opfattelse føre til en meget lang Række Processer, hvis de paa-gældende havde Mulighed for at komme udenom Kommissionsdomstolens Fastsættelse — og til ingen Nytte. Jeg tror, at den Domstol, der her er Tale om, vil man kunne se hen til med fuldständig Tillid, og den kan i enhver Henseende gøre Fyldest mindst lige saa godt som en alminde-